

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๑๗/๒๕๕๐
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๗๗/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

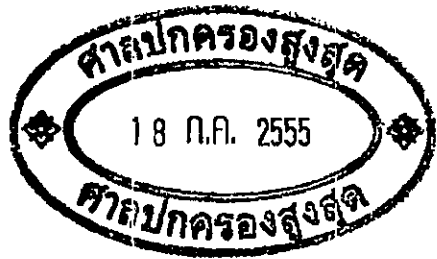
วันที่ ๑๘ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง	นาย	ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
	นาย	ที่ ๒	
	กระทรวงการคลัง ที่ ๑		ผู้ถูกฟ้องคดี
กรมบัญชีกลาง ที่ ๒			
ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๓			

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับกรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

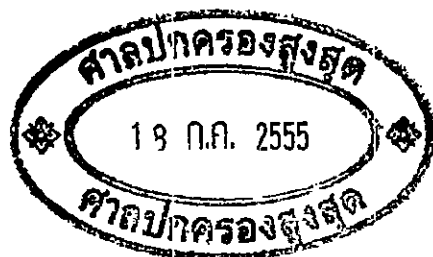
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๑๕/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๙๒/๒๕๕๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๖.๖/๒๔๔๔๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข แจ้งกรณีนาย ตำแหน่งนายแพทย์ ๖ โรงพยาบาลสุรินทร์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ ผิดสัญญาลาศึกษาแพทย์ประจำบ้าน ซึ่งจะต้องชดใช้ทุนเป็นเงินจำนวน ๕๖๐,๓๐๖.๘๕ บาท แต่อาจเรียกมาชดใช้ทุนได้เพียง ๓๗๓,๕๓๗.๘๕ บาท ตามสัญญาฉบับเดิมที่เคยทำได้

/ที่สำนักงาน...

ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากนาย ไม่ยอมลงนามเป็นคู่สัญญา ตามที่แก้ไขใหม่ และไม่ยอมชดใช้เงินจำนวน ๕๖๐,๓๐๖.๘๕ บาท สำหรับเงินค่าปรับ และค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาที่ไม่สามารถเรียกชดใช้ได้จำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท (๕๖๐,๓๐๖.๘๕ - ๓๗๓,๕๓๗.๘๙) เป็นความเสียหายของรัฐที่เกิดจากการละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำสัญญาการศึกษา สมควรแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามนัยข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ สำนักงานรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๘/๒๖/๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งที่ ๑๙๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว หลังจากคณะกรรมการ ดำเนินการแล้วเสร็จได้รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทำหนังสือ ที่ ศก ๐๐๓๓/๗๓๒๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ รายงาน ผลการสอบสวนดังกล่าวต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบต่อไป โดยผลการสอบสวนสรุปฟังเป็นข้อยุติได้ว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ได้เกิด จากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการทำสัญญาการศึกษา เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ไม่มีผู้ใดพบเห็นหนังสือสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๘๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ที่ให้แก้ไขสัญญาขอลาศึกษาต่อ จึงไม่ทราบว่าต้องดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญารายนาย. แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบอำนาจตามหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖.๖/๑๗๕๐๔ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ กลับเห็นว่าการกล่าวอ้างว่าไม่เคยเห็นหนังสือสั่งการให้แก้ไขสัญญา และการกล่าวอ้างว่าเอกสารบางส่วนสูญหายและเสียหายเป็นข้ออ้างที่ไม่สามารถรับฟังได้ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษผู้ที่เกี่ยวข้องคือ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และนาย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบ ชดใช้เงินจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท อย่างลูกหนี้ร่วม ซึ่งต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๓/๘๗๒ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แจ้งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕

/และที่ ศก...

และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ มีคำสั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินจำนวนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่ามิได้กระทำละเมิด เนื่องจากไม่เคยพบเห็นและไม่ได้รับหนังสือให้แก่ไขสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่มีเจตนาที่จะละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผ่านผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ ต่อมา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๓/๑๖๒๔ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๘๐๑ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๘๐๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับว่ากรณีดังกล่าวไม่อาจอุทธรณ์ได้ แต่สามารถใช้สิทธิตามข้อ ๑๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในอายุความฟ้องคดี แต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ส่งคำร้องอุทธรณ์ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๑๗๑๙๔ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๑๗๑๙๕ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับว่าได้รับแจ้งจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งในกรณีดังกล่าวว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีความหมายกำหนดขั้นตอนการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ จึงให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องคดีต่อศาลปกครอง พร้อมกันนี้ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระค่าเสียหายจำนวนดังกล่าว รายละเอียดประกอบตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๓/๖๓๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ และหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๑๓๗/๗๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมในเรื่องดังกล่าว โดยข้อเท็จจริงปรากฏดังนี้

เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓ นาย แพทย์รุ่งเมษายน ๒๕๓๓ ขณะปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลยางชุมน้อย (มิใช่โรงพยาบาลปรังค์กู่) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ว่าได้รับคัดเลือกเป็นกรณีพิเศษให้ลาศึกษาต่อแพทย์ประจำบ้าน สาขาประสาทศัลยศาสตร์ ที่โรงพยาบาลสุรินทร์ มีความประสงค์จะให้

/ทำสัญญา...

ทำสัญญาลาศึกษาต่อ ซึ่งได้จัดเตรียมสัญญาไว้พร้อมแล้วเพื่อนำเสนอผู้ฟ้องคดีที่ ๒ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ลงนามต่อไป เนื่องจากจะต้องรีบไปรายงานตัว ในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงให้เจ้าหน้าที่ลงสมุดคู่มือการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการว่านาย _____ ลาศึกษาต่อในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๖ และมอบหมายให้ นาย _____ นิตินทร ๓ ในขณะนั้น ตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งเอกสารมีอยู่ ๔ ชุด หลังจากเสนอผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ลงนามเป็นผู้รับสัญญาตามที่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขแล้ว จากนั้น นาย _____ ได้จัดส่งสัญญาไปให้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มอบให้นาย _____ และจัดเก็บไว้ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษอย่างละหนึ่งชุด ส่วนคำสั่งอนุมัติให้นาย _____ ลาศึกษาต่อเป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุข เจ้าสังกัด เนื่องจากขณะนั้นนาย _____ ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ ๔ ตำแหน่งสำหรับงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ส่วนกลาง) ประกอบกับระหว่างนั้นสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีการจัดกรอบอัตรากำลัง ๓ ปี (รอบที่ ๒) ให้โอนงานการศึกษาต่อ การรับสมัครนักเรียนทุนไปให้ฝ่ายพัฒนาบุคลากร และการสาธารณสุขมูลฐาน (ชื่อในขณะนั้น) เป็นผู้รับผิดชอบในระหว่างปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มอบหมายงานและเพิ่มเกี่ยวกับการลาศึกษาต่อให้แก่ นาย _____ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาบุคลากร ในขณะนั้น โดยมอบเป็นการภายใน ส่วนสัญญาต่างๆ นาย _____ ขอให้เก็บไว้ที่ห้องพัสดุฝ่ายบริหารตามเดิมก่อนและขอให้ช่วยดูแลเรื่องการทำสัญญาไปพลางก่อน เนื่องจากฝ่ายพัฒนาบุคลากรยังขาดความชำนาญด้านนี้ จากนั้นประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ย้ายไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลกัณฑ์ธรรมย์ ตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๒๗/๖๕/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ และในเดือนสิงหาคม ๒๕๓๔ จึงได้ย้ายกลับมาปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษตามเดิม ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๑๑๒/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๔ ซึ่งตลอดระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๓๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่พบเห็น ไม่ได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๕๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ที่แจ้งให้แก้ไขสัญญาแต่อย่างใด ตลอดจนเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องก็ไม่เคยพบเห็นและไม่ได้รับหนังสือดังกล่าวเช่นกัน หลังจากนั้นในปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๖๘๔๖/๒๕๓๕

/ลงวันที่ ๒๗...

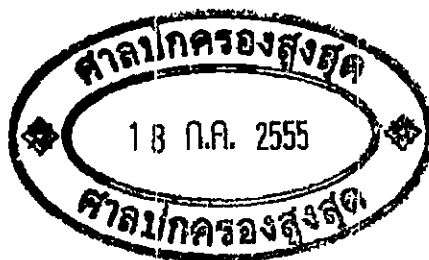
ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ย้ายนาย ไปดำรงตำแหน่งเดิมโรงพยาบาลสุรินทร์
 ในฐานะเจ้าของทุน ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๘/๓๖๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖
 จัดส่งสัญญาของนายเรวัชรไปให้โรงพยาบาลสุรินทร์เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ต่อมา สำนักงาน
 ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๑๒/ว ๓๐๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๖
 แจ้งว่าได้จัดส่งนายเรวัชรกลับโรงพยาบาลต้นสังกัดแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๖ ต่อมา
 นาย ได้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐ และมีกรณีที่จะต้องชดใช้ทุน
 ตามสัญญา แต่นาย ไม่ยอมชดใช้ จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
 ทางละเมิดและเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินจำนวนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
 ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งที่เรียกให้ชดใช้เงิน เนื่องจากนาย ได้ทำสัญญาลาศึกษาต่อตามสัญญา
 เลขที่ ๑๑/๓๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ โดยขอลาศึกษาระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน
 ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๖ หากมีการละเมิดกัน วันทำละเมิดของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
 คือระหว่างวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นวันที่ปลัดกระทรวงการคลังลงนามในหนังสือ
 ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ให้มีการแก้ไขสัญญา เมื่อนับถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ
 ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖
 แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ ชำระหนี้ความรับผิดชอบทางละเมิดรวมเป็น
 เวลา ๑๓ ปี ๑๙ วัน นับแต่วันละเมิด และโดยที่เหตุดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติ
 ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
 ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็รับว่าเหตุเกิดขึ้นก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติ
 ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖.๖/๑๗๕๐๔
 ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นว่า
 หากกระทำละเมิดเกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติฯ และระเบียบฯ ดังกล่าวใช้บังคับ
 ให้นำอายุความตามมาตรา ๔๘๘ (ที่ถูกต้องคือ มาตรา ๔๔๘) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 ตามหนังสือ ต่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๐๘๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ดังนั้น สิทธิเรียกร้อง
 ค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดกรณีนี้จึงขาดอายุความแล้ว

ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
 หากเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐควรแต่งตั้ง

/คณะกรรมการ...

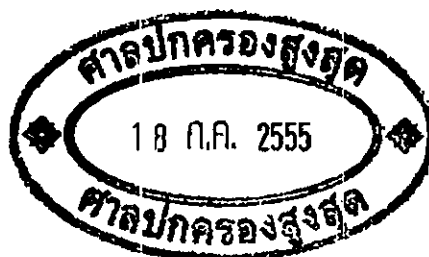
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงโดยละเอียดก่อนว่า ความเสียหายเกิดขึ้นจากสาเหตุใด แล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามนัยข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะพิเศษ) ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๘๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑ ดังนั้น ในกรณีที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ เสียก่อน แล้วจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามลำดับ แต่กลับมีการแจ้งให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ตามการอนุমান และคาดคะเนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า เป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ อีกทั้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๒๖.๖/๒๔๔๔๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ แจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งตามข้อ ๒ ของหนังสือดังกล่าวระบุว่า "...กรณีเป็นความเสียหายของรัฐ..." และหนังสือของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘/๒๖/๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งในบรรทัดที่ ๙ หน้าที่ ๓ ของหนังสือดังกล่าวระบุว่า "...ทำให้รัฐเกิดความเสียหาย..." และหนังสือของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๓๓/๑๔๗๖ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ บันทึกฯ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก่อนลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ข้อความในบรรทัดที่ ๑๐ ของหนังสือดังกล่าวระบุว่า "...ทำให้รัฐได้รับความเสียหาย..." อย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี คำว่า "รัฐ" ตามพจนานุกรมไทย ให้ความหมายว่า แวันแคว้น บ้านเมือง ชาวเมือง หาได้มีความหมายเดียวกันกับคำว่า "หน่วยงานของรัฐ" ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และตามนัยข้อ ๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ ดังนั้น เมื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นความเสียหายของรัฐ มิใช่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ อันได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานเจ้าสังกัดของนายเรวัชแล้ว

/การดำเนินการ...

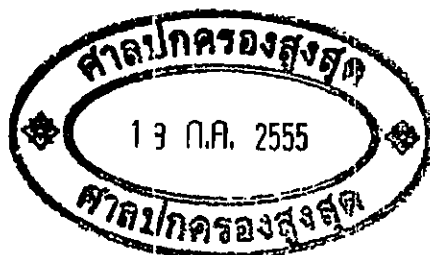
การดำเนินการต่างๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวง
สาธารณสุขตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๕๑๑/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓
กันยายน ๒๕๔๑ และการมีคำสั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามลำดับ ย่อมมีอาจนำผลมาใช้บังคับ
และก้าวล่วงต่อความเสียหายของรัฐได้

ตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบอำนาจอ้างว่า
ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ไปยังจังหวัดทุกจังหวัด
และทุกส่วนราชการ อีกทั้งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ยืนยันว่าได้แจ้งเวียนหนังสือ
ดังกล่าวให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดทราบ เพื่อให้มีการแก้ไขสัญญาฯ
ดังกล่าวนั้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ไม่พบเห็นและไม่ได้รับหนังสือดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่หรืองานหรือฝ่ายใด ตลอดจน
พยานบุคคลทุกฝ่ายต่างให้การสอดคล้องต้องกันว่าไม่พบเห็นและไม่ได้รับหนังสือนี้เช่นกัน
รวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ (ที่ถูกคือ
เดือนกันยายน) ขอสำเนาหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวจากสำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดศรีสะเกษด้วยแล้ว แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ มีหนังสือ
ที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๕๐๒๔ และที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๕๐๒๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๖
แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ว่าไม่มีหนังสือดังกล่าวแต่อย่างใด โดยสำนักต่อหน้า
และความรับผิดชอบ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้ละเลยหรือเพิกเฉยและนิ่งนอนใจ ผู้ฟ้องคดี
ยังร่วมกับคณะกรรมการ คือ นาย ช่วยกันค้นหาหนังสือที่อ้างถึง
โดยละเอียดแต่ไม่พบ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่พบเห็นและไม่ได้รับหนังสือสั่งการให้แก้ไขสัญญาฯ
จึงพ้นวิสัยที่จะดำเนินการต่างๆ และเป็นพฤติการณ์ที่มีอาจก้าวล่วงได้ กรณีนี้ น่าจะเกิดจาก
การผิดพลาดในการจัดส่งเอกสารก็เป็นได้ แต่ในทางตรงกันข้าม หากผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ได้รับหนังสือดังกล่าว ย่อมอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการแก้ไขสัญญาฯ ให้ถูกต้องได้ เนื่องจาก
ได้เก็บรักษาสัญญาฯ ไว้ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖
จนกระทั่งได้จัดส่งสัญญาฯ ไปให้โรงพยาบาลสุรินทร์ ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์เพราะเห็นว่าสัญญาฯ
ดังกล่าวถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วนมาตั้งแต่ต้น และตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ
มารวมกว่า ๒๐ ปี ถึง ๓๐ ปี ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดความบกพร่องเสียหาย

/และตระหนัก...

และตระหนักในหน้าที่ด้วยดี ไม่เคยที่จะละเว้น ละเลยหรือเพิกเฉยที่จะไม่ดำเนินการแก้ไขสัญญาฯ ให้ถูกต้อง เพราะผู้ฟ้องคดีทั้งสองย่อมทราบถึงผลเสียหายที่จะตามมาอยู่แล้วหากไม่รีบแก้ไขสัญญาฯ ตลอดจนผู้ฟ้องคดีทั้งสองย่อมจะไม่กระทำการโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งในภาวะที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจำต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์อยู่แล้ว และย่อมไม่กระทำการเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานเยี่ยงวิญญูชนที่จะพึงกระทำ ด้วยเหตุนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ และไม่ได้มีความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแต่อย่างใด นอกจากนี้ในการให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การกระทำนั้นต้องกระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และหน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามนัยมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้วางหลักการพิจารณาการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไว้แล้วตามหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๐๕๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖ เห็นว่า การที่หน่วยงานของรัฐจะออกคำสั่งให้ชุดใช้เงิน จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายต้องการ คือ การกระทำละเมิดนั้นต้องเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงจะทำให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจออกคำสั่งให้ชุดใช้เงินได้ เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาแล้วสรุปว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำสัญญาลาศึกษา เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่มีผู้ใดพบเห็นหนังสือสั่งการให้แก้ไขสัญญา จึงไม่ทราบว่าจะต้องดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาฯ รายนาย ตลอดจนหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย คือ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะนิติบุคคล และเจ้าสังกัดของนาย ก็มีได้มีความเห็นเป็นอย่างอื่น การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่เข้าองค์ประกอบในกรณีเจ้าหน้าที่กระทำการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ กล่าวคือผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และมีได้กระทำการละเมิดต่อสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็น

/หน่วยงาน...

หน่วยงานของรัฐที่เสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินดังกล่าว ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หาได้ไม่ สำหรับกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงาน ผลการสอบข้อเท็จจริงไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับเห็นว่าการกล่าวอ้างว่าไม่เคยเห็นหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นข้ออ้างที่ไม่สามารถ รับฟังได้ และการกล่าวอ้างว่าเอกสารบางส่วนได้สูญหายและเสียหาย เนื่องจากถูกน้ำท่วม ได้รับ ความเสียหาย เป็นความผิดของเจ้าหน้าที่ที่มีได้จัดเก็บรักษาเอกสารนั้น ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า สัญญาลาศึกษาต่อของนายเรวัธมีเก็บรักษาไว้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขอย่างละ ๑ ชุด หากจะให้แก้ไขสัญญา ควรแจ้งเป็นหนังสือ ภายนอกให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษแก้ไขเป็นการเฉพาะรายได้ เนื่องจาก สาขาที่นาย ลาศึกษาเป็นสาขาที่ขาดแคลน มีผู้ลาศึกษาต่อน้อยราย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่พบเห็นและไม่ได้รับหนังสือเวียนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็สุดวิสัย ที่จะแก้ไขสัญญาได้ ส่วนเรื่องเอกสารบางส่วนสูญหายและเสียหาย เนื่องจากถูกน้ำท่วมนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีเคยกล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งตรวจสอบได้จากบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อีกทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้มีหน้าที่ในการจัดเก็บรักษาเอกสารดังกล่าว เอกสารในส่วน ของงานการเจ้าหน้าที่จะแยกเก็บรักษาไว้ต่างหาก กรณีนี้เป็นเรื่องที่คณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริงฯ ได้อนุมานและนำสืบหาทะเบียนรับเอกสารและเอกสารอื่นของงานสารบรรณ แต่เอกสารเหล่านี้ได้ถูกน้ำท่วม ก็เป็นเรื่องจริง ปรากฏตามภาพถ่ายและรายงานการประชุม ก.ช.ภ.อ.เมืองศรีสะเกษ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ยอมรับฟังเหตุผลและข้อเท็จจริงใดๆ มุ่งแต่จะได้เงินครบเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรม อีกทั้งกรณีดังกล่าวยังเป็นการบั่นทอนขวัญและกำลังใจ ในการทำงาน ทั้งๆ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้จงใจให้เกิดความเสียหายและไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ย่อมแสดงให้เห็นว่าการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลุแก่อำนาจและขัดต่อเจตนารมณ์และเหตุผลในการประกาศ ใช้พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

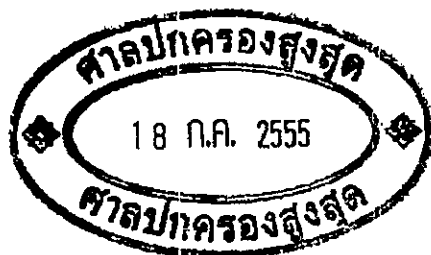
ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่สั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบอำนาจที่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ร่วมกันรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมชดใช้เงินจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๙๖ บาท

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า มีการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด หากเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ หัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง โดยละเอียดก่อนว่าความเสียหายเกิดขึ้นจากสาเหตุใด แล้วมีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหาย เกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิด นั้น เนื่องจากตามนัยข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้วางหลักว่า เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใดและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ แห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้าเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิด และจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ันต้องชดใช้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีความเสียหายเกิดขึ้น แก่หน่วยงานของรัฐ อันเนื่องจากเจ้าหน้าที่มิได้ทำการแก้ไขสัญญาลาศึกษาตามหนังสือ สั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขไม่สามารถ ให้นาย ผู้ผิดสัญญาชดใช้ในส่วนเบี่ยงปรับเพิ่มขึ้นจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาทได้ จึงถือเป็นเหตุอันควรเชื่อว่า มีความเสียหายเกิดขึ้นแก่หน่วยงานของรัฐแล้ว การที่สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด โดยที่ไม่ได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก่อน จึงไม่ถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่มีคำสั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ไม่ได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือกระทำประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง ทำให้ทางราชการไม่สามารถเรียกชดใช้ในส่วนเบี่ยงปรับจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท จากนาย เนื่องจากไม่เคยเห็นหรือได้รับหนังสือ หรือได้ทราบว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ได้สั่งการ...

ได้สั่งการให้แก้ไขสัญญาลาศึกษาฝึกอบรมกรณี นาย นั้น เห็นว่า การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษมิได้จัดให้นาย ทำสัญญาลาศึกษากำหนดเบี้ยปรับให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งแจ้งเวียนตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ มีเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในขณะทำสัญญา คือ นาย

ตำแหน่ง นิติกร ๓ มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบสัญญา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ในขณะนั้น โดยบุคคลทั้งสามได้ให้การสอดคล้องตรงกันว่าไม่เคยเห็นหนังสือเวียนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวข้างต้น แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งหนังสือฉบับดังกล่าวไปที่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี และเลขาธิการของทุกส่วนราชการทราบแล้ว โดยในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขยืนยันว่าได้แจ้งหนังสือดังกล่าวให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดทราบแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่าไม่เคยเห็นหนังสือดังกล่าวจึงมิได้ทำการแก้ไข และเอกสารบางส่วนได้สูญหายและเสียหายเนื่องจากถูกน้ำท่วมได้รับความเสียหาย เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้ผู้ได้บังคับบัญชาถือปฏิบัติตาม ซึ่งถือเป็นเอกสารที่สำคัญเมื่อเกิดการสูญหายและเสียหาย จึงเป็นความผิดและบกพร่องของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและเกี่ยวข้องที่มีได้จัดเก็บและรักษาเอกสารสำคัญไว้ในที่ปลอดภัย ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ แต่เนื่องจากเป็นกรณีความผิดที่เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและนาย จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้เงินจำนวน ๑๙๖,๗๖๘.๙๖ บาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ส่วนข้ออ้างที่ว่า ในการให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การกระทำนั้นต้องกระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และหน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดตามนัยมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด

/ทางละเมิด...

ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายต้องการคือ การกระทำละเมิดนั้นต้องเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงจะทำให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจออกคำสั่งให้ชดใช้เงินได้ นั้น เห็นว่า การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น การพิจารณาเรื่องความรับผิดในทางละเมิดซึ่งเป็นกฎหมายส่วนที่เป็นสารบัญญัติ จึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยเรื่องละเมิด ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๐๒๙ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๑ กรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

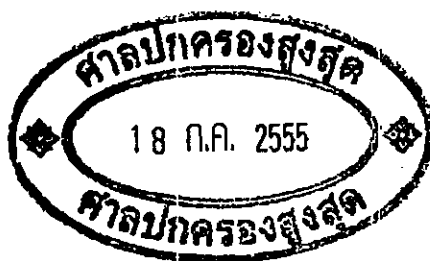
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เคยพบเห็นและไม่เคยได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้แก่ไขสัญญาและหากผู้ฟ้องคดีทั้งสองพบเห็น ก็จะต้องดำเนินการแก้ไขแล้ว เนื่องจากได้เก็บรักษาสัญญาลาศึกษาของนาย ไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ จึงไม่มีเจตนาที่จะละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และไม่ได้ทำหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันรับผิดชอบชดใช้เงินจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท นั้น เนื่องจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ส่งแบบสัญญาของข้าราชการที่ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศที่แก้ไขแล้วตามมติคณะรัฐมนตรีไปให้ถือปฏิบัติ ซึ่งรวมทั้งข้าราชการที่ทำสัญญาลาศึกษาภายในประเทศ ก็ให้ถือปฏิบัติตามนัยหนังสือดังกล่าวข้างต้นด้วย แล้วสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือที่ สธ ๐๒๑๒/๔๒/ว ๒๘๗๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๓ เวียนถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด ส่งหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ไปให้ถือปฏิบัติ นอกจากนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เวียนให้หน่วยงานกรม กองต่าง ๆ ในสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทราบและถือปฏิบัติด้วยเช่นกัน ตามนัยหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๑/๐๑/๔๒๔๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๓ ฉะนั้น จึงถือว่าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว

/และช่วง...

และช่วงระยะเวลาดังกล่าวนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดศรีสะเกษ รวมทั้งนาย ดำรงตำแหน่งนิติกร ซึ่งขณะนี้ได้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ในศาลนี้ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๖/๒๕๕๗ จะต้องทราบถึงหนังสือเวียน ดังกล่าวแล้วและจะต้องถือปฏิบัติและแก้ไขสัญญาที่ทำกับนาย ด้วย ดังนั้น ข้ออ้าง ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่ว่าไม่เคยได้รับหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวข้างต้น จึงไม่อาจ รับฟังได้เพราะเป็นงานในหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับพวกโดยตรง แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับพวก กลับเพิกเฉยละเลย และเป็นความประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง กับพวก ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยได้รับมอบอำนาจ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖.๖/๑๗๕๐๔ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุขว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับนาย ต้องร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ส่วนที่ สธ ๐๒๐๑.๐๔๓/๙๗๒ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้แจ้ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับพวกนำเงินจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท ไปชำระ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้นำเงิน จำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท ไปชำระ ณ หมวดนิติการ งานบริหาร สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดศรีสะเกษ ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ

ส่วนข้ออ้างที่ว่า หากมีการละเมิดกัน วันทำละเมิดของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง คือ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นวันที่ปลัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในหนังสือ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ที่ให้มีการแก้ไขสัญญา เมื่อนับถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ชำระหนี้ความรับผิดชอบทางละเมิดตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ รวมเป็นเวลา ๑๓ ปี ๑๙ วัน นับแต่วันละเมิด และโดยเหตุผล ดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

/ได้ให้...

ได้ให้ความเห็นว่า หากการกระทำละเมิดฯ เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติฯ และระเบียบ
ดังกล่าวใช้บังคับ ให้นำอายุความตามมาตรา ๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ดังนั้น สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดจึงขาดอายุความแล้ว นั้น
ประเด็นนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงเป็นหน่วยงานของรัฐ
ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ
กับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ จึงเป็นเจ้าหน้าที่
ตามความหมายในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
เช่นกัน ดังคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดคำสั่งที่ ๓๓๑/๒๕๔๖ และแม้การกระทำละเมิด
จะเกิดขึ้นก่อนวันที่จะมีประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งที่ ๑๙๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม
๒๕๔๓ แล้วส่งผลการสอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาวินิจฉัยต่อไป เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับพวก จึงสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
มีคำสั่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับพวกร่วมกันชดใช้เงินจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท ดังกล่าว
ข้างต้น ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้เคยวินิจฉัยและมีคำสั่งว่า การดำเนินการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิดดังกล่าวเป็นการดำเนินการในส่วนที่เป็นวิธีบัญญัติ และการใช้อำนาจ
ออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินเป็นผลมาจากการกระทำละเมิดอันเนื่องมาจาก
การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งการที่จะพิจารณาว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
กับพวกเป็นการกระทำละเมิดหรือไม่ ต้องพิจารณาจากบทบัญญัติในส่วนที่เป็นสารบัญญัติ
ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยไม่อาจแยก
บทบัญญัติในส่วนที่เป็นสารบัญญัติและวิธีสารบัญญัติออกจากกันเพื่อใช้บังคับกับกรณีละเมิด
ซึ่งเกิดขึ้นก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ดังนั้น คำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ชำระเงินตามมาตรา ๑๒ ประกอบกับมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามคำวินิจฉัยคำสั่งที่ ๓๓๑/๒๕๔๖ ของศาลปกครองสูงสุด

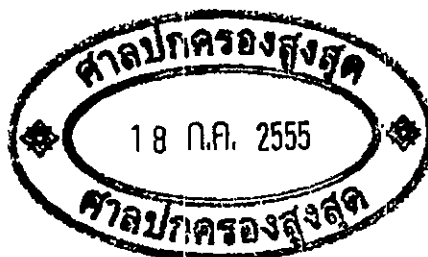

/ซึ่งก็...

ซึ่งก็หมายความว่าแม้เหตุละเมิดจะเกิดก่อนพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ ก็ตามกฎหมายดังกล่าวไปใช้บังคับด้วย ส่วนหนังสือเวียนของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๑๒/๔๒/ว ๒๙๗๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๓ ได้ส่งสำเนาหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ฉะนั้น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษควรจะต้องได้รับหลังจากวันดังกล่าว คือ หลังวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๓ และผู้ฟ้องคดีทั้งสองซึ่งครอบครองหนังสือสัญญาตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ จึงอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการเรียกคู่สัญญามาแก้ไขสัญญาได้ตลอดเวลาจนถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ แต่ไม่ได้ดำเนินการแก้ไข ดังนั้น การจะนับวันกระทำละเมิดของผู้ฟ้องคดีทั้งสองกับพวก จึงควรจะเป็นวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ เมื่อนับถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๑๙๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งเสมือนเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้สิทธิทางศาล จึงยังไม่ครบกำหนด ๑๐ ปี และเป็นผลให้อายุความสะดุดหยุดลง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาและให้นำเงินไปชำระภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือแจ้ง อันถือได้ว่าเป็นการออกคำสั่งบังคับ หากผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้ดำเนินการบังคับคดีภายในอายุความ ๑๐ ปีต่อไป คดีจึงยังไม่ขาดอายุความแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ก่อนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จะต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก่อนว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ความเสียหายเกิดจากกรกระทำของเจ้าหน้าที่หรือไม่ ดังความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะพิเศษ) ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๘๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑

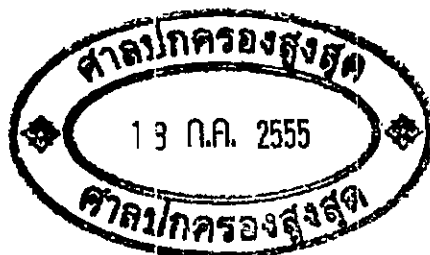
ส่วนการตั้งข้อกล่าวหาคำว่า "...กรณีเป็นความเสียหายของรัฐ..." ข้อความตามข้อ ๒ ของหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๒๖.๖/๒๔๔๔๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ และ "...ทำให้รัฐเกิดความเสียหาย..." ข้อความในบรรทัดที่ ๙ หน้าที่ ๓ ของหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘/๒๖/๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓ และ"...
ทำให้รัฐได้รับความเสียหาย..." ข้อความในบรรทัดที่ ๑๐ ของหนังสือของสำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๓๓/๑๔๗๖ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ และ "...อันเป็น
ความเสียหายที่รัฐต้องสูญเสีย..." ข้อความในบรรทัดที่ ๑๒ ของคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ที่ ๑๙๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ ตามลำดับนั้น เมื่อความเสียหายที่เกิดขึ้น
เป็นความเสียหายของรัฐมิใช่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ การดำเนินการต่าง ๆ
ย่อมไม่ชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบ
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่มีผลใช้บังคับต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

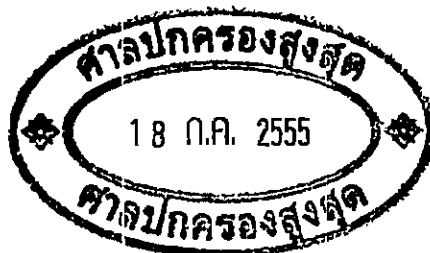
ส่วนข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่าได้แจ้งเวียนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ เกี่ยวกับการแก้ไขสัญญาลาศึกษาต่อแล้ว
ผู้ฟ้องคดีทั้งสองละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ ทำให้
ราชการเสียหาย จึงต้องชดใช้ค่าเสียหาย นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
ราชการด้วยดีมาตลอด และไม่เคยพบเห็นและไม่ได้รับหนังสือดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่หรือ
งานหรือฝ่ายใด ตลอดจนพยานบุคคลอื่นต่างก็ไม่เคยเห็น และไม่ได้รับหนังสือดังกล่าว
เช่นกัน ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๖ ขอสำเนาหนังสือของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษแล้ว แต่สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษแจ้งว่าไม่มี และผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้ละเลยหรือเพิกเฉย
ยังร่วมกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ คือ นาย ช่วยกันค้นหาแล้ว
แต่ไม่พบ ดังนั้น จึงเป็นการพ้นวิสัยที่จะดำเนินการต่าง ๆ และเป็นพฤติการณ์ที่มีอาจ
ก้าวล่วงได้ แต่ในทางตรงข้าม หากได้รับหนังสือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองย่อมอยู่ในวิสัย
ที่จะแก้ไขสัญญาฯ ได้อยู่แล้ว เนื่องจากเก็บรักษาสัญญาฯ ไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม
๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์เพราะเห็นว่าสัญญาฯ ดังกล่าว
ถูกต้องสมบูรณ์มาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งได้จัดส่งสัญญาฯ ไปให้โรงพยาบาลสุรินทร์ ตามหนังสือ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๒๘/๓๖๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖
และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะให้มีการแก้ไขสัญญาฯ
ดังกล่าว ก็น่าจะแจ้งเป็นหนังสือราชการชนิดหนังสือภายนอกเป็นการเฉพาะรายได้เนื่องจากสัญญาฯ

/ดังกล่าว...

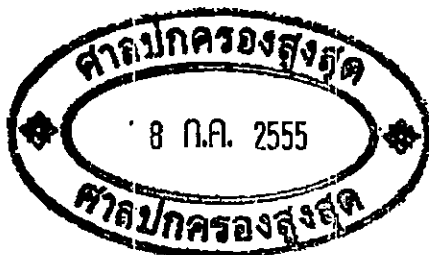
ดังกล่าว มีการเก็บรักษาไว้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
 อย่างละหนึ่งชุด และหลักสูตรที่นาย ลาศึกษาเป็นหลักสูตรที่ขาดแคลนมีผู้ลาศึกษาน้อยราย
 สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวว่าเอกสาร
 บางส่วนสูญหายและเสียหาย เนื่องจากถูกน้ำท่วม จึงเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่
 ผู้รับผิดชอบ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิเคยกล่าวอ้างเช่นนั้น แต่เป็นเรื่องที่คณะกรรมการสอบ
 ข้อเท็จจริงได้อนุมานและนำสืบหาทะเบียนรับเอกสารและเอกสารอื่นๆ ของงานสารบรรณกลาง
 และเอกสารเหล่านี้ได้ถูกน้ำท่วมและเสียหาย และน้ำท่วมก็เป็นเรื่องจริงตามภาพถ่ายและ
 รายงานการประชุม ก.ช.ภ.อ.เมืองศรีสะเกษ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๓
 ส่วนเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานกรเจ้าหน้าที่ แยกเก็บรักษาไว้ต่างหากแยกจากงานสารบรรณกลาง
 ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิได้เป็นผู้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และมีได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วย
 ความประมาทเลินเล่อแต่อย่างใด อีกทั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ได้พิจารณาสรุปว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ
 ของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำสัญญา ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ที่ สก ๐๐๓๓/๗๓๒๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ และในกรณีที่จะให้เจ้าหน้าที่
 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกี่ยวกับการกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐต้องเป็นการกระทำ
 ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ได้วางหลักการพิจารณาไว้แล้วตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๐๘๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๐ ประกอบกับมติที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๖
 ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิใช่ผู้ที่จะต้อง
 รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 อ้างว่าสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ที่ สร ๐๒๑๒/๔๒/ว ๒๙๗๗
 ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๓ เวียนถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด ส่งหนังสือของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ไปให้ถือปฏิบัติเกี่ยวกับ
 การแก้ไขสัญญา จึงถือว่าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว นั้น
 ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เคยพบเห็นและไม่ได้รับหนังสือเวียนฉบับดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่หรืองาน
 หรือฝ่ายใด ตลอดจนพยานบุคคลทุกฝ่ายต่างให้การสอดคล้องกันว่าไม่เคยเห็นและไม่ได้รับ

หนังสือดังกล่าว รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ (ที่ถูกต้อง
เดือนกันยายน) ขอสำเนาหนังสือดังกล่าวจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษแล้ว
แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษแจ้งว่าไม่มี ซึ่งกรณีนี้อาจเกิดจากการผิดพลาด
ในการจัดส่งเอกสารจากส่วนกลางไปยังส่วนภูมิภาคก็เป็นได้ โดยสำนักต่อหน้าที่
และตระหนักถึงความรับผิดชอบ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้ละเลยหรือเพิกเฉยและนั่งนอนใจ
ยังร่วมกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ คือ นาย ช่วยกันค้นหาหนังสือ
ที่กล่าวอ้าง แต่ก็ไม่พบ จึงพินิจวิสัยที่จะดำเนินการต่างๆ ได้ และพฤติการณ์ที่มีอาจก้าวล่วงได้
แต่ในทางกลับกัน หากผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับหนังสือหรือพบหนังสือ ที่ให้แก่ไขสัญญา
ยอมอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการแก้ไขสัญญาฯ ให้ถูกต้องได้อยู่แล้ว เนื่องจากเก็บรักษาสัญญาฯ
ไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ จนกระทั่งส่งสัญญาฯ
ไปให้โรงพยาบาลสุรินทร์ตามหนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๘/๓๖๗
ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ เพราะเห็นว่าสัญญาฯ ถูกต้องสมบูรณ์
ครบถ้วนมาตั้งแต่ต้นและไม่เคยละเลยหรือเพิกเฉยที่จะไม่ดำเนินการแก้ไขสัญญาฯ ให้ถูกต้อง
เพราะผู้ฟ้องคดีทั้งสองย่อมรู้ถึงผลเสียหายที่จะตามมาอยู่แล้ว ตลอดจนผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ย่อมจะไม่กระทำการโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งในภาวะที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจำต้อง
มีตามวิสัยและพฤติการณ์อยู่แล้วและย่อมไม่กระทำการเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐาน
เยี่ยงวิญญูชนที่จะพึงกระทำ ประกอบกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ได้พิจารณาสรุปความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ
ของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำสัญญาการศึกษา เนื่องจากเจ้าหน้าที่
ผู้เกี่ยวข้องไม่มีผู้ใดพบเห็นหนังสือสั่งการให้แก่ไขสัญญาฯ จึงไม่ทราบว่าจะต้องดำเนินการ
แก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาฯ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิได้เป็นผู้ละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่และไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ ทำให้ทางราชการเกิดความ
เสียหายแต่อย่างใด

ส่วนกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่าวันกระทำละเมิดควรจะนับตั้งแต่วันที่
๒๕ มกราคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่มีคำสั่งที่ ๑๙๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ คดีจึงยังไม่
ขาดอายุความนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า วันทำละเมิดต้องนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ลงนามในหนังสือ ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ จนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑...

แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชำระหนี้ความรับผิดทางละเมิดตามหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ รวมเป็นเวลา ๑๓ ปี ๑๙ วัน นับแต่วันละเมิดและเหตุเกิดก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ จึงต้องนับ อายุความตามมาตรา ๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามหนังสือสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๐๘๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดจึงขาดอายุความแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอาจออกคำสั่งบังคับให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระหนี้ได้

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำแถลงว่าไม่ประสงค์จะทำคำให้การเพิ่มเติม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สรุปมาจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการรายงานสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดที่แม้จะมีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีทั้งสองเพิ่มเติมภายหลัง แต่ก็ยังคงระบุสาระสำคัญว่าเป็นการสอบปากคำในฐานะพยานอยู่นั่นเอง ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการสรุปความเห็นจากข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ฝ่ายเดียวที่มีได้ดำเนินการตามขั้นตอนสำคัญที่กฎหมายกำหนด การสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ได้ดำเนินการครบถ้วนพิจารณาตามขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า กระบวนพิจารณาในการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด มีผลทำให้

/คำสั่ง...

คำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่ต้องวินิจฉัย
ในประเด็นคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ
จังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑
สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม
ในจำนวนเงิน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าการสอบข้อเท็จจริง
โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ
ที่ ๑๘๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ ได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒
ในฐานะพยานเท่านั้น ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงหรือโต้แย้ง
แสดงหลักฐานของตนอย่างเพียงพอว่า ไม่ได้ตั้งใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
ในการปฏิบัติของตนจนทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานต้นสังกัด อันเป็นขั้นตอนสำคัญ
ตามหลักทั่วไปในการพิจารณาทางปกครองก่อนออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๕ ของระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ตามบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ได้มีการแจ้งเรื่องให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบ
เรื่องการไม่ดำเนินการแก้ไขสัญญาลาศึกษา และผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้ถ้อยคำในลักษณะ
เป็นการปฏิเสธความผิดของตนเองซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำสัญญาลาศึกษาต่อของ
นายแพทย์

โดยรู้ตนเองดีว่าจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น
ในคดีนี้ จึงถือได้ว่าเป็นการให้ถ้อยคำในฐานะผู้ถูกกล่าวหาและยอมทราบถึงสิทธิและหน้าที่
ของตนดีอยู่แล้ว จึงเป็นการชอบด้วยขั้นตอนสำคัญตามหลักทั่วไปในการพิจารณา
ทางปกครองก่อนออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย
หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ขอให้
ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้องของ
ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด สอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ และวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ สอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ โดยระบุว่าสอบปากคำในฐานะพยานเท่านั้น ไม่ได้ระบุหรือแจ้งว่าเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือคู่กรณีแต่อย่างใด และถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดเรื่องใด ข้อกล่าวหาว่ามีอย่างไร ตลอดจนมีพยานหลักฐานเพียงพอจะสนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างน้อยเพียงใด และไม่ได้มีการแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบว่าอาจได้รับผลกระทบจากผลการสอบข้อเท็จจริงหากผลสรุปว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ต้องรับผิดชอบ เพื่อให้มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม ถือได้ว่าเป็นข้อบกพร่องในการพิจารณาที่เป็นส่วนสาระสำคัญ ซึ่งรายละเอียดปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนคดีและรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ บันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รายงานการสอบสวนฯ เพิ่มเติม และบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ ๒

คำอุทธรณ์ที่ว่าได้มีการแจ้งเรื่องให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบเรื่องการไม่ดำเนินการแก้ไขสัญญาการศึกษา นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ข้อเท็จจริงเป็นกรณีที่กรรมการผู้สอบปากคำเขียนเพิ่มเติมคำลงในช่องว่างตามแบบฟอร์มเอง ซึ่งการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นแบบฟอร์มบันทึกการสอบสวนการสอบปากคำเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นแบบฟอร์มบันทึกคำให้การโดยระบุว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะพยานเป็นพยานตามลำดับ แต่ในการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นแบบฟอร์มบันทึกคำให้การโดยระบุว่าเป็นพยาน กลับไม่ได้เขียนว่าเป็นเรื่องใดตามคำสั่งใด และบันทึกคำให้การของนาย เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นพยานในกรณีนี้และได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลปกครองนครราชสีมา ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๖/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๙๑/๒๕๕๐ และเป็นคู่กรณีในอุทธรณ์อยู่ในศาลนี้ ตามคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๒๙/๒๕๕๐ ก็มีได้เขียนว่าเป็นเรื่องใด ตามคำสั่งใดเช่นกัน

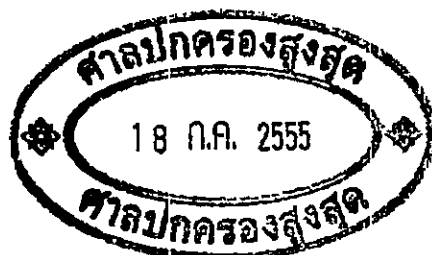
การให้ถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้เป็นการปฏิเสธความรับผิดชอบของตนเอง แต่เป็นการบอกเล่าความเป็นมาและข้อเท็จจริงทั้งหมด ตลอดจนขั้นตอนต่างๆ ของการจัดทำสัญญาการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง การให้ถ้อยคำในบางส่วนตอบข้อซักถามของคณะกรรมการฯ ที่ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

/เคยเห็น...

เคยเห็นหรือเคยได้รับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ที่ให้แก่ไขสัญญาหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตอบว่าไม่เคยเห็นและไม่ได้รับหนังสือดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องต้องกันกับการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลทุกปาก ตลอดจนผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอสำเนาหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวเพื่อจะได้โต้แย้งสิทธิผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่าไม่มีหนังสือดังกล่าว ในทางสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ได้สรุปความเห็นเห็นว่าความเสียหายไม่ได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการทำสัญญาการศึกษาแต่อย่างใด เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่ทราบว่าจะต้องดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา ดังนั้น จึงไม่มีผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับมีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ โดยสรุปความเห็นจากข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพียงฝ่ายเดียว ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ไม่ได้มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ ซึ่งขัดต่อหลักฟังความทุกฝ่าย และการสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ โดยมีมูลเหตุจูงใจมุ่งหวังแต่จะได้รับเงินเต็มจำนวนโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมเป็นการใช้อำนาจผิดเจตนารมณ์ของกฎหมาย ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีคำสั่งตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีข้อบกพร่องในการพิจารณาที่เป็นส่วนสาระสำคัญ ดำเนินการขัดต่อหลักฟังความทุกฝ่ายและใช้อำนาจผิดเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบตามขั้นตอนที่สำคัญตามหลักทั่วไปในการพิจารณาทางปกครองก่อนออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

× ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครอง...

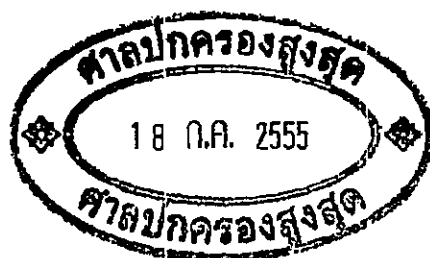
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓ นาย
นายแพทย์ ๔ ขณะปฏิบัติหน้าที่ที่โรงพยาบาลยางชุมน้อย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ
ได้รับทุนจากโรงพยาบาลสุรินทร์ให้ศึกษาต่อวิชาประกาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีกำหนด ๓ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๓๑
พฤษภาคม ๒๕๓๖ ในระหว่างศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งย้าย
นายเรวัธไปดำรงตำแหน่งนายแพทย์ ๔ ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์ โรงพยาบาล
สุรินทร์ เจ้าของทุน หลังจบการศึกษา นาย ได้กลับเข้าปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาล
สุรินทร์ต้นสังกัด ต่อมา ได้ลาออกจากราชการในขณะที่ชดใช้ทุนยังไม่หมด เมื่อวันที่ ๑
เมษายน ๒๕๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบอำนาจจึงได้มีหนังสือ
ที่ กค ๐๕๒๖.๖/๒๔๔๔๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข แจ้งว่า
นาย ผลิตสัญญาลาศึกษาแพทย์ประจำบ้านซึ่งต้องชดใช้ทุนทั้งหมดจำนวน
๕๖๐,๓๐๖.๘๕ บาท แต่อาจเรียกมาชดใช้ทุนได้เพียง ๓๗๓,๕๓๗.๘๘ บาท ตามสัญญาเดิม
เนื่องจากนายเรวัธไม่ยอมลงนามเป็นคู่สัญญาตามที่แก้ไขใหม่ ฉะนั้น เงินค่าปรับ
และค่าเสียหายกรณีผลิตสัญญาซึ่งเป็นส่วนต่างตามสัญญาเดิมกับสัญญาใหม่จำนวน
๑๘๖,๗๖๘.๙๖ บาท (๕๖๐,๓๐๖.๘๕ บาท - ๓๗๓,๕๓๗.๘๘ บาท) เป็นความเสียหาย
ของรัฐที่อาจเกิดจากการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการทำสัญญาลาศึกษาต่อที่ไม่มีการจัดให้มีการทำสัญญาใหม่กับนาย สมควร
จะได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง
ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ และแจ้งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ สำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่ง
ที่ ๑๙๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำพยานบุคคล
ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๗ คน ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และพยานเอกสารต่าง ๆ แล้ว
ได้ทำรายงานลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๔ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า คณะกรรมการ

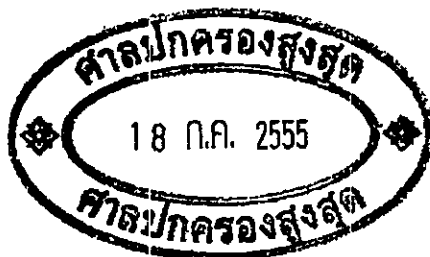
/สอบข้อเท็จจริง...

สอบข้อเท็จจริงเชื่อว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่หน่วยงานไม่ได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการทำสัญญาการศึกษาแต่อย่างใด เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องให้การตรงกันว่าไม่มีผู้ใดพบเห็นหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ จึงไม่ได้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาของนาย จึงไม่มีผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้รายงานต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สอบสวนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนาย เพิ่มเติม รวมทั้งประเด็นการมอบหมายงานเกี่ยวกับงานลาศึกษาไปเป็นหน้าที่ของฝ่ายพัฒนาบุคลากร คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงได้สอบสวนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และนาย ในฐานะพยาน เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ และได้สอบสวนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และนาย เพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ตามลำดับ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ส่งรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพื่อส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ส่งรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งเวียนหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๙๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ ให้ดำเนินการแก้ไขสัญญาให้เป็นไปตามหนังสือดังกล่าวแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี และเลขาธิการของทุกส่วนราชการ อีกทั้งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขยืนยันว่าได้แจ้งหนังสือเวียนดังกล่าวให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดทราบแล้ว การที่ผู้เกี่ยวข้องกล่าวอ้างว่าไม่เคยเห็นหนังสือดังกล่าว จึงไม่ได้ทำการแก้ไขเป็นข้ออ้างที่ไม่สามารถรับฟังได้ อีกทั้งการกล่าวอ้างว่าเอกสารบางส่วนได้สูญหายและเสียหายเนื่องจากน้ำท่วมได้รับความเสียหาย ทั้งๆ ที่เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้ผู้บังคับบัญชาถือปฏิบัติตาม ซึ่งถือว่าเป็นเอกสารที่สำคัญ จึงเป็นกรณีความผิดและบกพร่องของเจ้าหน้าที่ที่มีได้จัดเก็บและรักษาเอกสารสำคัญไว้ที่ปลอดภัย เมื่อหนังสือเวียนดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้แบบสัญญาที่แก้ไขปรับปรุงในส่วนเบี่ยงปรับใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ซึ่งกรณีของนาย อยู่ในข่ายที่จะต้องจัดให้มีการแก้ไขสัญญาใหม่ แต่นาย ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบสัญญา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑

/ในฐานะ...

ในฐานะหัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะนายแพทย์สาธารณสุข จังหวัดศรีสะเกษ มิได้ดำเนินการแก้ไขสัญญา เป็นเหตุให้ทางราชการไม่สามารถเรียก ชดใช้ส่วนของเบี้ยปรับจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาทได้ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการเรียกค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองและนายสมบูรณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงมีหนังสือ ที่ สท ๐๒๐๑.๐๔๓/๘๗๒ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้ชดใช้เงิน จำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท ภายใน ๓๐ วัน หลังจากได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ทำหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผ่านผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งได้มีการกำหนดขั้นตอนของการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้แล้ว โดยให้ส่งสำนวนให้กระทรวงการคลัง ตรวจสอบและให้มีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามข้อ ๑๙ แห่งระเบียบ ดังกล่าวได้ แต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงได้ส่งอุทธรณ์ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๑๗๑๘๔ และที่ ๐๐๒๗.๑/๑๗๑๘๕ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสองแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองถือว่ามี การดำเนินการ ตามขั้นตอนหรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองแล้ว จึงไม่อาจนำเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับได้ ให้ดำเนินการ ฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงได้นำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่สั่งตามความเห็น ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับมอบอำนาจที่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร่วมกัน

/รับผิด...

รับผิดชอบอย่างลูกหนี้รวมชดใช้เงินจำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๙๖ บาท ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบอย่างลูกหนี้รวมในจำนวนเงิน ๑๘๖,๗๖๘.๙๖ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

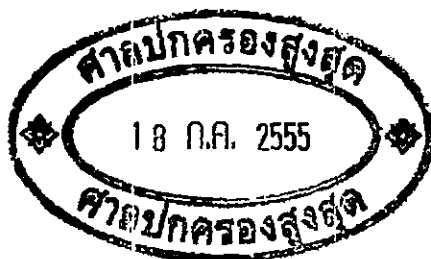
คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้รวม จำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๙๖ บาท ตามความเห็นของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่าการออกคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ จังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ ศก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้รวม จำนวน ๑๘๖,๗๖๘.๙๖ บาท ตามความเห็นของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ที่กฎหมายกำหนดในการออกคำสั่งทางปกครองหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบ ถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน และข้อ ๑๕ ของระเบียบ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า "คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้เสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การสอบข้อเท็จจริงโดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๑๘๕๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ สอบปากคำผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยระบุว่าการสอบปากคำ ในฐานะพยานเท่านั้น ซึ่งการให้ถ้อยคำในฐานะพยานของผู้ฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวจึงไม่ปรากฏว่า

/ได้มีการ...

ได้มีการแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทราบ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอาจได้รับผลกระทบจากผลการสอบข้อเท็จจริงในครั้งนี้ หากผลสรุปได้ความว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะข้ออ้างเกี่ยวกับการที่ไม่เคยได้รับหนังสือเวียนของกระทรวงการคลัง ที่ส่งแบบสัญญาที่ปรับปรุงเบี้ยปรับ รวมทั้งไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงโต้แย้งแสดงหลักฐานของตนอย่างเพียงพอว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน จนทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานต้นสังกัดแต่อย่างใด อันเป็นขั้นตอนที่สำคัญตามหลักทั่วไปในการพิจารณาทางปกครองก่อนออกคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙/ ดังนั้น ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สรุปมาจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการรายงานสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ที่แม้จะมีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดีทั้งสองเพิ่มเติม ภายหลัง แต่ก็ยังคงระบุสาระสำคัญว่าเป็นการสอบปากคำในฐานะพยานอยู่นั้นเอง ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการสรุปความเห็นจากข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงฝ่ายเดียว ที่มีได้ดำเนินการตามขั้นตอนสำคัญที่กฎหมายกำหนด, การสั่งการ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่ง ที่ไม่ได้ดำเนินการครบถ้วนพิจารณาตามขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นเหตุทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ ตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า กระบวนพิจารณาในการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ

/ชดใช้...

ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด มีผลทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่ต้องวินิจฉัยในเนื้อหาคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๕ และที่ สก ๐๐๒๗.๑/๓๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมในจำนวนเงิน ๑๘๖,๗๖๘.๘๖ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายนพดล เสงเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชาญชัย แสงศักดิ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกริยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมชัย วัฒนการุณ

